

[Oluf Pedersen.]

at § 1 faar en saalydende Affattelse: „Ministeren for offentlige Arbejder bemyndiges til for Statskassens Regning at lade anlægge en Vej, der egner sig for Motorkørsel, fra Rødby Havn til Rørbæk Nord for Saks-købing og til at foretage den fornødne Om-lægning og Udvidelse af Vejen fra Rørbæk til Storstrømsbroen.“

Det vil sige, at Ministeren faar Vejen — jeg er ikke imod gode Veje —, men at vi sparer en ny Bro til Afløsning af den nye Guldborgsundbro, og vi sparer en ny Vej til Afløsning af den nye Vej fra Guldborgsund til Storstrømsbroen, ligesom Bestem-melserne om, at Vejen skal være en Luksus-vej, en privilegeret Vej for visse Motorkøretøjer, udgaar. Derimod kan der ikke være noget til Hinder for, at Roebanerne bliver underført.

Jeg gør denne Henstilling til Mini-steren, fordi det er min Opfattelse, at denne Vej ellers vil blive et Minde om Ministe-rens manglende Forhandlingsevne med Hensyn til at tilvejebringe en forsvarlig Løs-ning. Jeg kan desværre ikke se, at der er sund Mening i det Projekt, naar man for en Tiendedel af Udgiften kan faa alt, hvad der er Rimelighed i. Vil eller kan Mini-steren ikke paa det nuværende Tidspunkt faa en rimelig Løsning, fordi der har været kludret med Sagen, er det min personlige Opfattelse, at Ansvarret maa være Mini-sterens. Jeg kan ikke tage nogen Del deraf og vil ikke stemme for det forelig-gende Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg takker for den velvil-lige Behandling, som Lovforslaget har faaet i Udvalget, og for de Udtalelser, der er frem-sat af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen. Jeg beklager at maatte sige til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at jeg ikke er i Stand til at følge det ærede Medlems Hen-stilling med Hensyn til en anden Redige-ring af § 1. Herudover skal jeg nøjes med at henholde mig til de Bemærknin-ger, der er fremsat dels under Forelæggel-sen og dels under første Behandling af Lov-forslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg A. Sp. 2901) samt dets Overgang til tredje Be-handling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 349 af 29. Juni 1940 om midlertidige Æn-dringer i og Tillæg til Lov Nr. 168 af 13. April 1938 om Retsforholdet mellem Arbejds-givere og Funktionærer i private Erhvervs-virksomheder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3003; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1304).

Sagen sattes til Forhandling.

Gustav Pedersen: Det Tillæg til Funk-tionærloven, der skal forlænges gennem dette Lovforslag, blev udarbejdet i en Kom-mission, hvor der var Repræsentation for Rigsdagen, for Arbejdsgiverforeningen, for Handelsorganisationerne og for Funktionær-organisationerne. Jeg tror, jeg tør sige, efter den Tid der er gaaet, at det Forslag, denne Kommission udarbejdede, og som blev gen-nemført uændret i Rigsdagen, har vist sig at svare til Forventningerne. Situationen var jo den, at en Række Virksomheder under de vanskelige Erhvervsforhold havde svært ved at disponere bare et rimeligt Stykke ud i Fremtiden og derfor ikke var i Stand til at afgøre, i hvor vid Udstrækning de havde Brug for de Funktionærer, der var ansat i Virksomheden. De fik visse Lem-pelser, for saa vidt det drejede sig om kriser-amte Virksomheder, og jeg tror, der er al Grund til at regne med, at baade Virksom-hederne og de Funktionærer, der har været beskæftiget i Virksomhederne, vil erkende, at den Form, der er valgt, har været den mest hensigtsmæssige og den, der har slaaget mindst i Stykker.

Der var, da Lovforslaget blev gennem-ført, nogen Ængstelse for, hvorvidt det var muligt at skelne mellem kriseramte og ikke-kriseramte Virksomheder. Jeg tror, at de Betænkeligheder, der var vedrørende dette Forhold, har været uden Grund. Det har i hvert Fald vist sig, at det kun i et enkelt Tilfælde har været nødvendigt at gaa til Domstolene for at faa klaret, om der var Tale om en kriseramte Virksomhed eller ej. Det har altsaa været muligt for Parterne ude paa Arbejdspladserne selv at klare disse Tilfælde uden at behøve at løbe til Dom-stolene, og da det var det eneste Forhold, hvor der var nogen Betænkelighed ved Gennemførelsen af Forslaget, saa vil jeg — da Vilkaarene jo desværre ikke er bedret